

Els pares a les aules | La llar municipal Nins de Camprodon, que funciona des del 2008 i compta amb trenta-set infants escolaritzats, ha creat un servei anomenat «Espai familiar» que permet que, dilluns i divendres, en un horari preestablert, altres infants puguin compartir les activitats del centre, que en aquesta edat es basen fonamentalment en l'adquisició d'hàbits, el desenvolupament de l'autonomia personal i la participació en jocs d'experimentació i de manipulació, sense oblidar la imprescindible socialització. Però la part més genuïna del projecte és aconseguir atreure els pares a les aules en aquest mateix horari a fi i efecte que puguin copsar, en una mena de portes obertes ininterrompudes, el que es fa al centre i, sobretot, fomentar la fructífera relació entre les famílies. En un moment de canvis i transformacions en què l'educació necessita l'ajut de tots per tirar endavant, és una excel·lent idea per sensibilitzar els pares i integrar-los en el projecte educatiu del centre.

LA SELVA

joan domènech

L'Any Vinyoli i la Casa de la Paraula | Santa Coloma de Farners celebra el centenari del poeta Joan Vinyoli (1914-1984), que hi havia estiuat

molts anys –i això s'ha reflectit amb la dedicació d'un àmbit concret, l'Espai Vinyoli– dins de la Casa de la Paraula. Aquest espai ha estat inaugurat el 2 de juny de 2012 a Can Gironès, edifici de 1904, transformat –massa, a judici de qui escriu, amb la desaparició de valuosos elements modernistes– per l'arquitecte Marc Cuixart. L'edifici és, això sí, un focus cultural de primera magnitud a la capital selvatana. L'Espai Vinyoli serà el centre d'estudi i documentació que aplegarà i conservarà el llegat del poeta. Entorn del centenari i dels 30 anys de la seva mort s'han organitzat tota una sèrie d'actes que han anat portant la lírica del literat i el seu record a la Biblioteca, a l'esmentada Casa de la Paraula, al Turó del Vent, al parc de Sant Salvador, a l'Auditori i a altres llocs, i la revista local *Ressò* s'ha convertit en portaveu de l'efemèride.

Entitats i esport | Recent, encara, l'èxit de la 50 edició dels Premis Recull de Blanes i d'un seguit de conferències a càrrec d'escriptors que, en aquest certamen, van donar-se a conèixer –Villatoro, Jou, M. M. Roca, Fonalleras, etc.– i amb la rememoració dels cent anys del Club Deportiu Blanes de futbol, que el seu soci número u, Albert Ros, va desgranant des de fa un temps a les pàgines de la revista *Recull*, altres entitats de caire artístic –la Coral Sota Palau, per exemple– o de lleure, emergeixen dins de l'actualitat blanenca i demostren que hi ha saba nova. Esmentem,

avui, com a mostra, el Centre Excursionista, que aplega diverses seccions importants: la jove, la d'alta muntanya, la de senderisme i la de caràcter familiar. El club fa una cinquantena de sortides l'any als principals pics dels Pirineus, per exemple, però no oblidar els recorreguts locals, com ara la Ruta de les Ermites. Té uns cent vint-i-cinc socis i un local social d'uns setanta metres quadrats, amb sala de reunions i televisió.

El Club Marina Casinet | Aquesta entitat, de Lloret de Mar que l'any vinent celebrarà els seixanta anys, és, darrerament, en el camp de les conferències i de les publicacions, la que marca més la pauta a Lloret. En el moment de publicar aquestes ratlles les vacances d'estiu interrompen una temporada que ha suposat la desfilada per l'entitat de personatges coneguts, com Rafel Nadal, Elvis Mallorquí, M. Mercè Roca, Josep Arnau, Joaquim Nadal, Lluís Costa, el Dr. Narcís Bardalet, Isabel Clara Simó i Josep M. Terricabras. També cal esmentar un recital de poemes de Miquel Martí Pol que s'hi va fer amb motiu dels deu anys de la seva mort, algun concert, i una colla d'excursions per conèixer el patrimoni i els secrets de la rodalia comarcal. El Club Marina, a més, edita cada any un llibre de temàtica lloretenca, i aquest any ha publicat un *Recull d'Articles* d'Antoni Fàbregas Fradera (1916-2005), un lletraferit local que escrivia amb gràcia, i del qual, fins ara, no hi havia res publicat d'una certa entitat.

GIRONINS A L'EXTERIOR

josep pujol

Torna la joglaria | Viu a Toronto des de fa més de deu anys, però és nada a Torroella de Montgrí. Per això la cantant Cèlia Pallí va tornar a La Sala per presentar-hi el seu primer disc, *I'll be fine*, dins del Festival Í-taca. Ella es mou en l'àmbit del jazz, però la migració dels músics es pot generalitzar arreu. Penso en la Gemma Coma-Alabert, per exemple, la mezzosoprano que viu entre Girona i els Estats Units; la pianista Maria Canyiguer, ara a Londres; o el flautista palamosí Vicenç Prat, establert a París. La generació Erasmus ha accelerat la diàspora musical, paral·lela a d'altres fugues de talent: en sis mesos prou es veu

que fora d'aquí, nord enllà, hi ha més feina per als músics, en pitjor clima però en millors condicions. Per això molts joves converteixen l'estada temporal en definitiva, d'altres acaben enyorant-se i tornen per malviure de la música aquí. I encara d'altres miren de tenir un peu a cada lloc. Els culpables de més bon trobar són la crisi o la poca estima que tenim envers la música. Però també s'ha de considerar que la itinerància ha estat inherent als músics com a mínim des del temps dels joglars. Si no vols per força, molts músics –parlant un llenguatge compartit– han estat els primers que han tingut Europa com a pàtria.